

DARIUS EDUARD GHEORGHE

„Iubesc să scriu poezii“

Elevul pe care doresc să vi-l prezint se numește Darius Eduard Gheorghe, are 16 ani, e elev în clasa a X-a, la Colegiul Național „Ion Luca Caragiale“ și este al patrulea din cei cinci copii ai familiei Gheorghe, cu toții excepționali. Printre lucrurile care îl pasionează se numără geografia, limbile străine, muzica și poezia.

A participat la Simpozionul de Geografie Umană în anul 2017, în cadrul căruia a obținut Mențiune la faza națională. Îi place să citească cărți în limba engleză, să cânte la chitară și să scrie poezii prin intermediul cărora să spună, în cuvinte, ceea ce simte.

„Iubesc să scriu poezii, deoarece prin ele mă pot exprima mult mai ușor decât în realitate. Scrisul este, pentru mine, al doilea mod de a vorbi și de a comunica lumii exterioare ce trăiri ori stări emoționale mă încercă. Prin poezie pot reflecta la toate lucrurile din jurul meu și pot elibera ceea ce țin ascuns în suflet.

Deși, la o primă impresie, nu par a fi o persoană sensibilă, poezia scoate la iveală această latură a mea. Ea este cea care mă sensibilizează, dar și cea care mă întărește.

În anul 2014, două dintre poeziile scrise de mine au fost publicate în volumul de poezie «Emoție de Vers», apoi am publicat un alt grupaj de poezii în Antologia Fără Titlu, ediții îngrijite de doamna profesoară Magda Băcescu.

Lumea poeziei e precum un câmp de flori ce nu se sfârșește, atât timp cât continui să sădesc în el o parte din mine. Astfel, oricând îl vizitez, pot culege câte o floare, fie un mac sau o albăstrea, pe care să o plantez în lumea din exterior”, mărturisește Darius Eduard Gheorghe.

Dragul meu Darius, eu îți recomand să sădești cât mai multe flori pe care să le putem mirosi și să ne „îmbătăm” cu parfumul lor minunat.

Magda Băcescu

ÎN LUMEA LARGĂ

În lumea largă fără nori,
Eu am găsit numai culori.
Nu-i negură de neoprit,
Ci numai soare am privit.

Un soare cald, fremătător,
Flori cu parfum îmbietor,
Copaci semeți ce către zări
Privesc mereu, nemuritori.

Mări cu stindard de mărgărint,
Luciu de ape ce se-ntind
Spre nesfârșit, spre-o nouă zi,
Oricâtă secetă ar fi.

Albastre zări, albastre mări,
Paletă largă de culori;
Păduri de-un verde de smarald,
Ce nu pălește, nu e fad.

Maci de un roșu de rubin
Reflectă soarele sublim,
Lumină albă - paradis,
O lume de culori, un vis.

În lumea largă, fără nori,
E-un sacru loc de vii culori.
Privirea-mi soarbe cu nesăț
Frumosul de n-are hotar.

ÎN NOAPTE

În pădurea-ntunecată
Nici lumina nu răzbate:
Colț de lume ce-i deșartă,
Fără zi, ci numai noapte.

Vânturi reci suflă teroare,
Întunericul domnește.
Nu e pată de culoare,
Ci doar groază ce tot crește.

Vai de-acel ce rătăcește
Pe cărările-i pierdute,
În pustiu-n care crește
Floarea unei nopți temute.

Vai de-acel cu viață-n suflet
Ce în negură se pierde,
Nu e nimeni să-l ajute,
Întunericul îl soarbe.

În pădurea împietrită,
Unde-i valsul morții crude,
Vai de cel ce-aici colindă
Și în noaptea grea pătrunde.

LAMPIOANE

Pe cer de noapte se arată

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Sclipiri de vis ce zâmbet poartă,
Lumini de foc se-aprind în noapte,
Trezindu-mă cu blânde șoapte.

Unele sunt precum planete,
Altele trec - scurte comete,
Unele stau pân' dimineața,
Altele-ndat' își ascund fața.

Puzderie de luminițe,
Cu viața scrisă printre ițe
Împodobesc noaptea târzie:
O lumânare, o făclie...

Privesc uimit cele-nțelese
Și luna ce în urmă iese,
Un mărgărint și diamante,
Un cântec și-alte mii de șoapte.

Poveste pe un cer de noapte
Ce viață pare-acum să poarte.
Fremătătoare lampioane,
Ce par spre mine să coboare...

EXTINDERE

O viață am, dar am trăit,
Vieți după vieți, la infinit.
Același trup eu îl aveam,
Nu l-am schimbat, oricât voiam.
Și, chiar dacă
În trupu-acesta limitat,
Eu tot am reușit să fiu
Chiar și un simplu bidiviu.

Am fost poet, am fost actor,
Am fost chiar și explorator,
Am fost copil, am fost bătrân,
Am fost până și un om spân,
Am fost un brad înalt, semet,
Am fost un vânt și un îngheț,
Am fost un mare scriitor,
Chiar pân' la stele-am fost să zbor.

Și-aceasta eu am reușit
Prin cărțile ce le-am citit,
Ce, pas cu pas, mi-au arătat
Că nu-s atât de limitat;
Dacă pe ele mă bazez,
Eu pot oricând să evadez
Și-apoi sunt liber să mă nasc,
La nesfârșit să mă renasc.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*